

בס"ד כה' שבט ה'תשע"ב
 הדלקת נרות - 17:09
 צאת השבת - 18:01
 רבנו תם - 18:38
 לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 610
 @ השבת "מברכין" החודש.
 @ ר"ח אדר יחול בע"ה בימים חמישי ושישי הבעל"ט.
 יחדשהו הקב"ה לטובה ולברכה לשון ולשמחה,
 לרפואה, לבשורות טובות ישועות ופרנסה טובה, אמן.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

מפטידון: "יוזרות ויוזרע"
 (מלכים ב' י"א')

פרשת משפטים ע"ב ש"ב ש"קלים

חז"ל הפע"ה נותנים השנה
 לארגון "אברהם יגל"

מעייני הפרשה:
 < דיני עבד עברי ואמה עבריה.
 < דיני רוצח במזיד ורוצח בשגגה.
 < דיני החובל בחברו או בעבדו הכנעני.
 < דיני גניבה ותשלומן ארבעה וחמישה.
 < דיני נזקים הנגרמים ע"י בהמות או אש.
 < מצוות שונות לכיבוד ראשי העם ומתנות לכהנים ולהנהגה צודקת לכל בני האדם.
 < מצוות על הזמנים והמועדים המקודשים לעם ישראל, בתורה.
 < הבטחות ברכה והצלחה לשומרי ברית ה'.
"ורצע אדניו את א'נו במרצע" (כ"א ו')
 אזנו הימנית, או אינו אלא של שמאל (רש"י)
 מדוע יעלה על הדעת שמדובר באוזן של שמאל? יש במדרש שיר השירים רבה על הפסוק "ישקני מנשיקות פיהו" - ר' שמעון בר יוחאי אומר, שהיה הדיבור יוצא מימינו של הקב"ה לשמאלן של ישראל. יוצא, שהאוזן שממעה על הר סיני, לא תגוב, הייתה האוזן השמאלית והוא גנב ונמכר בגניבתו, והייתה מחשבה שרק האוזן השמאלית תירצע.
"ויצאה חנם אין - סופי תיבות: המן, שקנאם בלי כסף כמו שנאמר: הכסף נתון לך. והקב"ה גאלם בלי כסף שנאמר: חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו."
"וכי יריבון אנשים והכה איש את רעהו" (כ"א י"ח)
 הנה המחלוקת בעוונותינו הרבים גורמת רעה. יש שמכה בידו ממש בעת הריב, ויש שמלשין ומכה רעהו בסתר, וזה גרוע מהכאה בידיים. כי לזה יש תרופה ולמלשנות אין. לכן רמזה לנו התורה: וכי יריבון אנשים - והכה איש את רעהו, יותר טוב שיכה את חברו, כי בזה: שבתו יתן ורפא ירפא, מכה אפשר לרפא מה שאין כן לשון הרע, שאין לה תרופה. (תפארת יהונתן)
"ובשר בשדה טריפה... לכלב השליכו..."
 מדוע נוקט הכתוב לשון 'תשליכון' והלא הטריפה כבר נמצאת מושלכת בשדה? יותר נכון היה לכתוב 'לכלב תשאירו' אותו! כותב ה'חדש והבאי שכיוון שה' לא מקפח אף בריאה, זכו הכלבים על שלא נבחו ולא נשכו בזמן יציאת מצריים, רצה שלא ישאיר האדם הבשר וילך לו ורק אם יבוא הכלב מעצמו ימצא ויאכל, אלא שיש עניין שהאדם עצמו יקח הבשר וישליך לכלב ע"מ להקל עליו. (בבר דין הי"ו)

"לא השימוץ עלינו נשך" (כ"ב כ"ד)
 בוילנה היה מלווה בריבית שהיה נוטל מלקוחותיו ריבית קצוצה. כשלוו אצלו באמצע היום, זקף ריבית לאותו היום. וכשהחזירו לו את ההלוואה באמצע היום, נטל ריבית גם בשביל אותו היום. היה רגיל לומר שאינו מכיר בחצאי ימים. קראו עליו בוילנה את הפסוק שבתהלים נ"ה: "אנשי דמים ומרמה לא ייחצו ימיהם", אינם רוצים לחצות את הימים.
"אל תשת ירך עם הרשע להיות עד חסד" (כ"ג א')
 אם השטן מקטר על ישראל ואומר שחטאו, הוא רק עד אחד ואינו נאמן. אבל כשעוד מישהו מדבר על כלל ישראל ומוציא עליו דיבה, הוא מצטרף לשטן והם יחד שני עדים. על כן אמר: אל תשת ירך עם רשע - אל תתן ירך לשטן להצטרף אליו להיות עד חסד על ישראל. (פניני תורה)
"רק שבתו יתן ורפא ירפא"
 הרב לוינשטיין (לאור הנר): כאשר בא חולי על אדם ליע עליו לעשות שלשה דברים. א. להתחזק בענוה. ב. להתחזק בשמירת שבת, כנאמר "שבת היא מלועוק ורפואה קרובה לבוא". ג. להרבות בצדקה, שכתוב ויצדקה תציל ממות. נרמז בפס': "רק שבתו יתן". רק-לשון מיעוט, מעט עצמך. שבת-התחזק בשבת. יתן-יתן צדקה ובזכותם יזכה 'ורפא ירפא' ודו"ק. (ב. בר דין הי"ו)
"אם יום או יומים יעמד לך יקם כי כספו הוא"
 כל ימות השנה בולע אדם את תפילתו בחטיפה. ואף אם ביום אחד בשנה - ביום הכיפורים, או יומיים בשנה - בראש השנה, הריהו מאריך קמעא בתפילתו, גם אז לא יוקם, איננו קם ועומד עמידה איתנה בתפילתו, כי כספו הוא, שאפילו אז מתכוון לעצמו, שתהיה לו פרנסה בריוח ואין דעתו נתונה על התיקון הרוחני האמיתי הדרוש לאדם. (ר' בונם מפשיסחא)
"מכה אביו ואמו מות יומת וגנב איש ומכרו מות יומת"
 אפילו בן סורר כזה, שמכה את אביו ואמו, אסור לגנוב ולמכרו. התורה מתעבת את מסחר-העבדים אפילו לגבי בני-בליעל... (משך חכמה)

פינת הגיב'ים והפתגמים
בטל ב'ששים =
 מעוט קטן נב'לע ברוב מקריע ו'אינו נכר בתוכו.
דוגמה: סיעה קטנה זו בטלה ב'ששים בפ'נסת, ואין לה כל תשפעה.
מקור: כל אסורין ש'בתורה [ב'טלים] ב'ששים [חולין צח]. (ניבונכון)

הסירו מכול מדוך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

שבת שקלים וחודש אדר

א. בשבת שלפני ראש חודש אדר קוראים **פרשת שקלים** בפרשת כי תשא, מפני שבזמן בית המקדש היו משמיעים על השקלים באחד באדר, על ידי הכרזת בתי הדין בכל ערי ישראל, לשקול מחצית השקל לכל אחד מישראל, ולהביאם לבית המקדש, כדי שיקריבו ממעות מחצית השקל אלו החל מאי ניסן והלאה, ולהקריב הקרבנות מתרומה חדשה. ועוד אמרו חז"ל: גלוי וידוע לפני הקדוש ברוך הוא שעתיד המן לשקול שקלים על ישראל כמו שנאמר, ועשרת אלפים ככר כסף אשקול על ידי עושי המלאכה, לפיכך הקדים שקליהם לשקליו. ב. מפטירים מענין פרשת שקלים הפטרת "ויכרות יהודעי" שמדבר שם בענין השקלים. ג. "**משנכנס אדר מרבין בשמחה**" וכמו שנאמר במגילת אסתר: "והחודש אשר נהפך להם מיגון לשמחה", לומר שמזל החודש גורם לטובה. חודש אדר שמתחילתו השמיעו על השקלים, היה איפוא **חודש הנטיעה של אהבת ישראל במעמקי הלבבות**. חודש אדר הוא חודש האהבה שבישראל מתחילתו, באחד באדר, ועד סופו - בערב ראש חודש ניסן. מצות איחוד העם לעם אחד - **ושקלי ישראל דחו את שקלי המן**.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

לא קל לראות את ילדנו, זה שהזיך והתום עדיין שבועים על פניו, עושה מעשים שאין הרוח נוחה מהם. קשה לראות אותו נוהג שלא כשורה, שגה במעשיו. כאשר אנו נתקלים במעשה שכזה, אינסטינקטיבית עולה בנו הרצון לתקוף את המעשה אשר לא יעשה, עם מלא העוצמה הארטילרית. אפשר לראות הורים רבים שיגיבו במקרים אלו בהתקפה מילולית ארוכה ומייגעת הכוללת מילים קשות, כאילו מדובר בפשע פלילי. בהתקפה שכזו יחסא ההורה בשתיים: א. הילד באופן אוטומטי ייחסם, הוא ירגיש מאוים, לא רצוי, הוא כמובן ינסה להכחיש, ינעל בעמדתו, ואף עלול להצדיק בתוככי לבו את מעשהו, כהגנה מפני ההתקפה שמולו. ב. הדבקת תווית שלילית לילד, גורמת להפחתת ערכו בעיני עצמו, ולנסיגה משמעותית בהתקדמותו החינוכית. וכבר הדגשנו את הנוק בתדמית שלילית. הבנה לנפש הילד, היא הנחוצה כאן. הזדהות עם הקושי שהביא אותו למעשה, הבנה לתחושת הכישלון שבלבו, ועם זאת אי הסכמה עם המעשה. הילד יראה כי ההורה נמצא עמו, רוצה לעזור לו ולסייע לו, הוא בעצמו יתחרט על מעשיו ויבטיח שלא לעשותם.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
למשיה וטובה שבמאי הי"ו
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור של מרן **עובדיה יוסף שליט"א** לרפואתם והצלחתם ולכל ילדיהם. לרפואת **אהרון** בן טובה ושיזכה לזיווג הגון משורש נשמתו. **הצלחת אורטל** בת טובה ולזיווג הגון משורש נשמתה. **הצלחה למשה** בן מלוס הי"ו

רפואה שלימה **לביצחק בנאי הי"ו** בן לאה ורחמים הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ה גידיו. שיחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות וטובות. **נא להתפלל ולקרוא תהילים לרפואתו.**

לכל ציבור קוראינו היקר!
באחד באדר משמיעין על השקלים" השנה כולנו מתארגנים לתת **נחצית הפקד** לחיזוק העלון "**אברהם יג"ל**" המזכה את הרבים בפעילויות הרבות למען הציבור. התקשרו ונגיע עד אליכם: 08-9437333, 054-9151601

רפואה שלימה **לבאבאי** בן מורורי הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ה גידיו. שיחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות וטובות.

פרכות ואיחולים לפסיים
לאורי וקנדיס בן-חמו הי"ו להולדת הבן נ"י. יה"י שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות בגשמיות. **וברכה והצלחה לסולטנה יוסף בן-חמו** שירונו נחת ושלווה.

אלוא פטנא פרכות ואיחולים
לנבי ועיפרה גיזלן
בהגיע בנכם **שי-שרכי נ"י** **למצוות**. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בלימודיו בכל דרכיו ומעשיו **וברכה והצלחה לאליעזר ולאה אלעזר ולפריחה גוזלן** שירונו נחת מכל יוצאי חלציהם.

פסעה טובה ואחצות
עומד לצאת לאור ספר מרתק ומעניין על פרשיות השבוע ע"פ **החיד"א הקדוש**. זכות ומצווה גדולה וסגולה טובה להשתתף בהדפסת הספר. ניתן להקדיש דף או עמוד, להצלחה בריאות ופרנסה טובה ולהבדיל לע"י. פרטים: **050-7917542**

פרכות ואיחולים לפסיים
לשימעיאל ושרה פריץ
בהגיע **דהכל** מנב"ת לגיל **ביצורה**. יה"י שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאה, תזכו לחופתה שתצליח בלימודיה ובכל דרכיה ומעשיה.

בריאות והחלמה איתנה:
רחמים **יצחק-פור** בן מרים הי"ו ציון נאמן בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו **מרדכי יעקובי** בן ציפורה הי"ו **אברהם נאמן** בן מרים הי"ו **ישראל פרגי רפאל** בן מרים הי"ו **יוסף חיים גאלי** בן ג'מו הי"ו **נהוראי חנניה** בן דינה ומיכאל הי"ו **מיכל בת מינה מנב"ת** **לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.**

לע"י **מרים** בת אברהם וזליכה ז"ל **השבוע פקידת שנתה** שתמליץ טוב בעד מנשה הי"ו לזיווג הגון
לע"י **בבאי מוסאי** בן דניאל ז"ל **השבוע פקידת שנתו** שימליץ טוב בעד ילדיו וכל משפחתו

לחנה דמארי ולכל משפחת יפרח וטמסית. משתתפים בצערכם בפטירת הצנועה והעונה **פנינה יפרח** בת מרדכי ופריחה ז"ל. הרופא לשבורי לב ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד.

רפואה שלימה **לערן בנישוי** בן גילה הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ה גידיו. שיחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות.

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמת:

רחל מטודי בת מרסל ז"ל שמחה בר-דיין בת עיזיה ז"ל רבקה יעקובי בת פרי ז"ל עטייה בן חנה חגי'אג' ז"ל חנה (נור) נאמן בת חנוס ואהרון ז"ל דיאמנטה חגי'א בת רגילה ז"ל שרה נאמן בת מזל ז"ל

שמואל דוידי בן שרה ויוסף ז"ל שמואל מוסאי בן רבקה ודניאל ז"ל אליהו רחמני בן מסעודה ז"ל ניסים נסימי בן ביבי ז"ל שלום נביאן בן טוטי ז"ל סעדה סויסה בת איזה ז"ל מרים לאלזרי בת ביבי ז"ל

לע"י **מרדכי לארי ז"ל** בן שלמה ושרה הי"ו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"י **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

וכי יריבן אנשים והכה איש את רעהו באבן או באגרוף ולא ימות ויפול כמישקב: פירש רש”י נעשה חולה.

שאלה: האם יוצאים ידי חובת ביקור חולים דרך טלפון?

תשובה: כתב הטור (יו”ד הלי ביקור חולים סי” שלה) כיון שחלה האדם מצוה על כל אדם לבקרו שכן מצונו בהקב”ה שמבקר חולים כמו שדרשו בפסוק וירא אליו ה’ באלוני ממרא מלמד שבא אליו לבקר החולה וסמכוה אקרא והודעת להם את הדרך ילכו בה ומצוה גדולה היא לבקר שמתוך כך יבקש עליו רחמים ונמצא אילו מחיה אותו וגם מתוך שרואהו מעיין בענינו אם יצטרך לשום דבר משתדל בו להמציאו לו ועושה שיכבדו וירבצו לפניו. יוצא א”כ שיעקר מצות ביקור חולים הוא לבקש עליו רחמים ולראות דברים הנצרכים לו.

ובחזו”ע (הלי אבלות ח”א עמ’ יא) כתב שיעקר מצות ביקור חולים זה לילך אצל החולה לדרוש בשלומו ולהתפלל עליו מכל מקום אם נבצר ממנו ללכת אליו שהוא עסוק בתלמודו, ובפרט אם החולה שוכב בעיר אחרת הרחוקה ממנו, מצוה להתקשר אליו דרך הטלפון, ולברך אותו בברכת רפואה שלמה.

לסיכום: עיקר מצות ביקור חולים הוא לילך אצל החולה לבקש עליו רחמים ולעשות לפניו דברים הנצרכים לו. וכשאנו יכול לילך ידבר עמו דרך הטלפון, ויברך אותו בברכת רפואה שלמה.

שאלה: האם דיבור עם חולה משפיע עליו לטובה או שהדיבור עמו גורם לו רעה?

תשובה: איתא במסכת נדרים (דף מא ע”א) הדיבור אינו טוב לחולי העין אבל הוא מועיל לחום. והוסיף הרא”ש שלכאב ראש הדיבור אינו טוב.

הרמב”ם בספרו הנהגת הבריאות (שער שני אות יט) כתב שיש לספר לחולה סיפורים משמחים שירחיבו את נפשו וליבו, ולחדש חידושים שיסיחו את דעתו ויצחק עליהם הוא וחבורתו, ויבחרו לשמשו ולעמוד לפניו מי שישמח בו כל זה מחויב בכל חולי.

ובספר באר לחי (חדושים קכו טור ג’) ביאר על דרך הדרש שדיבורי חול ברוב דברי לא יחדל פשע, וכל המרבה דברים מביא חטא על כן אמרו דיבורא קשיא לעינא שעניינא בגימטריא ס”מ, והיינו שהדיבור מזיק לאדם שהוא קשה לס”מ. משא”כ המדבר דברי תורה שמקיים מצות ודברת בס, דיבורים אלה מעלי לאישתי”א והיינו לתורה שהרי התורה נמשלה לאש.

סגולות למציאת אבידה

בספר מעיל צדקה (סי’ אלף תשנ”ד) שיתן צדקה והמלאך הנברא מזה יעזור שימצאה.

ובספר רפואה וחיים כתב שידליק נר לעילוי נשמת רבי מאיר בעל הנס ויפריש קצת מעות לרבי מאיר בעל הנס.

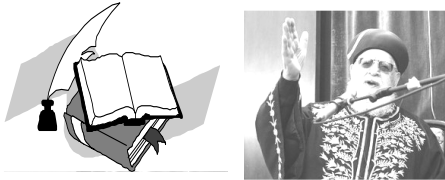
בספר פניני הקהילות יעקב (ח”א סי’ קיג) כתב שיאמרו את המובא במדרש רבה (בראשית נג, יד) על הפסוק ”ויפקח את עיניה”, אמר רבי בנימין הכל בחזקת סומין עד שהקב”ה מאיר את עיניהם.

בספר אברהם עבד ה’ כתב שיקרא את הסיפור המובא להלן וימצא אבידתו: הצדיק רבי צבי הירש לייב קיבל שעון זהב במתנה ליום נישואיו, לימים איבד את השעון, נשא עיניו לשמים ואמר ריבונו של עולם כדור הארץ כולו נחשב כמקום אחד לפניך, ואתה מלכו של עולם מלוא כל הארץ כבודך, א”כ אין לך חילוק היכן מונח השעון, אז יהי רצון מלפניך שכאילו השעון נאבד כאן ואמצאו עתה. התכופך הצדיק הושיט ידו לקרקע והרימו, אמר הצדיק לחסידיו מבטיח אני לכם שמי שאיבד (ולא נגב) שישפר את המעשה הזה ומיד ימצא את אבידתו, ויאמר יהי רצון מלפניך הקב”ה שבזכות רבי צבי הירש לייב צ”ל אמצא את אבידתי, יהיו לרצון אמרי פי והגיון ליבי לפניך ה’ צורי וגואלי.

נכתב ע”י ר’ עוזי נסימי הי”ו

מחבר ספר ”מענה השולחן”

ניתן לשאול שאלות בהלכה בכלל ”תפארת רחמים” או בטלפון 050-7529102 בין השעות 9:30 - 17:00

”מכל מלמד” השכלתי...”

”מישנכנס אדר מרבין בשמחה” (תענית כט, א)

משנכנס אדר הקב”ה האיר לנו, עם ישראל, את פניו והצילנו מעצתו של המן הרשע – ולכן מרבים בשמחה על ריבוי חסדיו – אבל גם באב שבו הסתיר השי”ת פניו מישראל ובו נחרבו שני בני המקדש נאמר ”ממעטים בשמחה”. יסוד אמונתנו הוא שגם כאשר יש הסתר פנים כביכול, פועל אבינו שבשמים בסתר לטובתנו. לכן יהודי מאמין העובד את ה’ באמת תמיד צריך להיות בשמחה בין בהארת פנים בין בהסתר פנים. כפי שהורונו חז”ל ”חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה” – בלב שלם ובשמחה.

”ואם אסון יהיה, ונתתה נפש תחת נפש, עין תחת עין, שן תחת שן, יד תחת יד...”

אומר הרב אברהם אביכור, כי הכתוב בא לרמוז לנו שבאותם האיברים שחטא בהם האדם, הוא צריך לעשות תשובה. וזהו שאמר הכתוב:

”ואם אסון יהיה” – אם אדם חטא בחטאים ובעונות (שהרי אין אסון גדול יותר מהם), ”ונתתה נפש תחת נפש” – יהפוך את נפשו הבהמית, שנטמאה על-ידי העונות, בנפש טהורה.

”עין תחת עין” – עין שראתה ונהנתה מראיות אסורות – תחת זה ישמור את עיניו ויראה רק מראות קדושים.

”שן תחת שן” – שניים שלעסו מאכלים אסורים – תחת זה יאכל רק מאכלים כשרים.

”יד תחת יד” – ידיים, שעשה בהן עונות, יעשה בהן מצות, כגון הנחת תפילין, צדקה וכדומה.

”רגל תחת רגל” – רגלים שמהרו ללכת לדבר עבירה, ימהרו ללכת לבית המדרש ולבית הכנסת.

והנה (לפני שחזר בתשובה שלמה לאביו שבשמים), אותם האיברים שהזכרנו לעיל: שן, עין, יד, רגל – הם ראשי תיבות ”ירשע”. ולאחר שחזר בתשובה יתהפכו אותן האותיות ויהיו ”עשיר”, לרמוז לנו שלפני כן הרשע וחטא באיברים אלו, ולאחר שחזר בתשובה נעשה ”עשיר”. ואיזהו עשיר? – השמח בחלקו: שישמח בחלקו על שזכה לשוב למוטב. (תורת הפרשה)

רפואה אלטרנטיבית

כיצד לשמור על בריאות הילדים

שתיית מים – הרגילו את הילדים לשתות מים בלבד והוציאו את המשקאות המיותרים מהבית.

פעילות גופנית סדירה – הקפידו על פעילות גופנית קבוע של הילדים מדי יום (החל בחוגי ספורט ועד לרכיבה משותפת באופניים, הליכה ממקום למקום ברגל, טיולים וכדומה).

צריכת סידן – הקפידו שילדכם יצרוך כמות סידן מספקת. כמות זו אפשר לצרוך ע”י אכילת מוצרי חלב.

אבות מזון בארוחות – הקפידו שכל ארוחה תכלול את כל אבות המזון: חלבונים, פחמימות, שומנים וויטמינים.

אכילת פירות וירקות – הרגילו את הילדים לאכול בכל ארוחה פירות וירקות בצבעים שונים.

" ואבותינו סיפרו לנו "

פלא יועץ

שירה ואושרי נכנסו לחדר האולטרא-סאונד. הרופא החל בבדיקה השגרתית. לפתע נעצר, התבונן בריכוז במסך ואמר: "יש בעיה". "מה הבעיה?!", נבהלה שירה. "התינוק שלכם לוקה כנראה בתסמונת דאון", הגיעה התשובה. בני הזוג החליטו לפנות למרפאה נוספת בתקווה לאבחנה שונה, אבל גם שם קיבלו אותה תשובה. מלאי חששות נחפזו למרפאה משוכללת ביותר. הרופא חמור הסבר נתן את אותה אבחנה.

כאשר חיבקה שירה אחד משלושת ילדיה דמעות עלו בעיניה וחלפה בה מחשבה: כעת את חובקת ילד בריא ומקסים. בעוד כמה חודשים תחבקי כנראה תינוק עם תסמונת. איך הוא ייראה? האם תצליחי לאהוב אותו? אושרי התקשה להתרכז בתפילותיו. הוא ניסה לברוח למשרדו ולעסקיו הענפים, אבל לא נרע. כל הרופאים המליצו להפסיק את ההיריון.

אושרי החליט לפנות לרב משה בן-טוב שאותו הכיר מזה שנים ונוכח בתבונתו הרבה ואף ברוח קודשו. הרב האזין לאושרי ואמר: "יש בעיה".

"למה מתכוון הרב?!", תמה אושרי, ברור שיש בעיה הרי בגללה הגיע אליו... "יש בעיה", חזר הרב, "המכשיר מקולקל. הבדיקה הרפואית לא נכונה".

"אבל שירה נבדקה בכמה מכונים?!", הקשה אושרי. "כולם טובים!", אמר הרב, והוסיף, "אל תעשו שום בדיקה!" אושרי ושירה מסרו את דברי הרב לרופא שאמר: "להחלטתכם עלולות להיות השלכות כבדות. תצטערו שלא שמעתם לנו!" באותה נימה דיברו יתר הרופאים. אושרי הנבוכ חזר לרב ומסר לו את דבריהם.

"יש לכם ילדה עם עיניים כחולות", אמר הרב בנועם. "הרופאים מדברים על ילד חריג", נזעק אושרי, "והרב מדבר על צבע העיניים..."

הרב נישק את ראשו של אושרי ואמר: "הילדה בסדר גמור. היא תהיה בריאה ויפה. שעה אחת לא תחסר לה". אושרי חזר לביתו ומצא את אשתו בוכה.

"הצדיק אמר שהכל בסדר", ניסה לנחם אותה ואת עצמו, "בואי נאמין שהוא יודע".

שירה רצתה לבצע בדיקת מי שפיר בהמלצת הרופאים, אבל בעלה התנגד ואמר "נקיים את דברי הצדיק, נטח בקב"ה ולא נתאכזב". ימי ההיריון הנותרים עברו עליהם במתח. ברכת הרב הייתה עבורם מקור תקווה, אבל החששות היו עדיין כבדים.

באחד מימי החודש השמיני שירה לא חשה תנועה בבטנה במשך כמה שעות. "איך דופק?", קבע טכנאי המוניטור, "עליכם להגיע מיד לבית החולים".

הם נסעו בתחושה גורלית. אושרי התקשר לרב. "הכל בסדר", נשמע הקול המרגיע, "תראו שהילדה תהיה בריאה לגמרי".

בעת הלידה נשמע קול בכי דק. אושרי שידע מהם סימני התסמונת לא מצא סימן מדאיג בפני התינוקת. היא הועברה לחדר טיפול נמרץ, שם חוברה למכשירי הנשמה וצינורות למיניהם. הרופאים עקבו אחריה בדריכות מבלי לשלול או לאשר את התסמונת. כאשר נוכחו כי היא אוכלת ונושמת באופן עצמאי הועברה למחלקת התינוקות הבריאים. ההורים היו נתונים עדיין במתח. אחרי שלושה ימים שוחררה שירה ובתה. והיתה במעקב, ובינתיים נקרא שמה בישראל - אוראל.

חלפו שנתיים וחצי. לשמחת ההורים אוראל הייתה בריאה, חמודה וחכמה ובעלת עיניים כחולות עמוקות... לאחר פטירת הרב משה בן-טוב צי"ל בה' במנחם-אב תש"ע תלה אושרי תמונה גדולה של הרב בסלון ביתו. חסרונו הורגש בנפשו של אושרי שנהג להתייעץ עמו בכל

ענייניו. כאשר אוראל גדלה נהגו הוריה לקחתה על ידיהם והיא נישקה את תמונת הרב.

ערב אחד היה אושרי מתוח לקראת עסקה גדולה. הוא התלבט בקשר לכדאיות העסקה. כל היועצים חיוו את דעתם לחיוב. כשהשתכנע שמדובר בעסקה שתניב תשואה נאה החליט לחתום. הוא סיכם עם בעלי המגרש על מחיר גבוה, חתם על זיכרון דברים והתחייב להעביר את התשלום במלואו במועדו.

בערב שלפני העסקה שוב נקפו לבו. הוא התבונן בתמונת הרב ונאנח, "לו הייתי זוכה לברכת הרב, הייתי ניגש בלב שלם לעסקה". הוא לקח את אוראל על ידיו וביקש ממנה לנשק את התמונה, ולאחר מכן שאל: "האם לעשות את העסקה?" "אבא, לא!", אמרה אוראל, וחזרה, "אבא, לא!". מילותיה הדהדו בראשו של אביה. הוא חש כי הרב מכוונו משמייים לבטל את העסקה ולכן היה נסער מאוד.

למחרת נכנס אושרי למשרדו. עורך דינו הגיש לו את המסמכים. "מצטער", אמר אושרי בקול רועד, "איך דיל?". "מה קרה?!", זעק עורך הדין. "איני חותם" ענה אושרי. "אתה תשלם על זה ביוקר!", קרא עורך הדין.

"איך דיל?", אמר אושרי, "ישעלה כמה שיעלה". כעבור יומיים צלצל הטלפון בביתו של אושרי באישון ליל. קולו הנרגש של עורך דינו נשמע מעבר לקו: "אתה חייב לגלות לי איזה יועץ סודי יש לך! תשמע מה קרה: אחרי שביטלת את העסקה חתם עליה אדם אחר והעביר להם את הכסף, והתגלה שהכל היה נוכחות גמורה. יש לך מזל גדול שביטלת את העסקה ברגע האחרון". אושרי קם ממיטתו, נשק לבתו אוראל וחזר לשנתו העריבה כשהוא מהרהר בכך שיועצו הסודי שוב לא אכזב.

"ויואמר ה' אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לוחות האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם". פירש רש"י כל שש מאות ושלוש עשרה מצוות נכללים בכלל עשרת הדברות, זהו שאומר הכתוב "אשר כתבתי" זה תורה שבכתב. "להורתם" זה תורה שבעל פה. נמצאנו למדים שבמעמד הר סיני כבר נצטוונו על תורה שבעל פה. מאז נקבע שכל דברי חכמינו ז"ל הם קדש קדשים, ומכאן התשובה לכת הקראים שמאמינים רק בתורה שבכתב ואילו בתורה שבעל פה לא מאמינים ומשבים גם את הבנת הכתובים בתורה. כגון שאת הציצית תולין על הקיר משום שכתוב "וראיתם אותן", ואת התפילין מניחין בין העיניים שכתוב "בין עיניכם" ולא ירדו לעומק כונת התורה ודברי רבותינו ז"ל שכל דבריהם נדרשים מהתורה הקדושה.

וכבר נכשלו הקראים בטעותם, כשטענו לפני המלך שבמעמד הר סיני לא היה תורה שבעל פה. אמר המלך שהיהודים יביאו ראיה לדבריהם והקראים גם צריכים להביא ראיה, שכל דצ עליו להוכיח שהאמת כדבריו.

כשהגיע מועד הזמן להוכיח לפני המלך את האמת עמדו החכמים בחוץ, ונכנסו קודם הקראים וכמובן הורידו מנעליהם ונכנסו לארמון המלך והשתחו. נכנסו אחריהם החכמים וגם הם הורידו מנעליהם אך הניחום תחת בית השחי. תמהו כולם על הנהגתם, חרה הדבר למלך ושאל מדוע הינכם עושים כן? אמרו לו כשעמדו ישראל לפני הר סיני לקבלת תורה חלצו מנעליהם, וכשחזרו לא מצאום, משום שהקראים גנבו אותם, לכן אנו כעת שומרים על נעלינו. הקשיב המלך לתשובת הקראים: אדוני המלך באותה תקופה עדיין לא היו בכלל קראים. ומיד נבהלו ועמדו על טעותם שהודו בפה מלא שבתקופת נתינת התורה לא היו קראים. וכבר הזהירה התורה "לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל". (רבינו ירוחם ממיר זצ"ל).

אם יש ברשותכם סיפור מרגש בעל משמעות הטומן בתוכו דברי מוסר, הנהגות או חוכמת חיים, אנא העבירו למערכת העלון. טל': 054-9151601 או בדואר אלקטרוני: avi.musai@siemens.com